

WIJK AAN ZEE - Het buitenwerk is rondom geschilderd, de tuin is bijgewerkt, de zonneschermen zijn vervangen. De koningin zal er ongeveer tien minuten verblijven, maar hotel De Klughte in Wijk aan Zee is compleet opgepoetst. In allerijl is een nieuw portret van prins Bernhard opgehangen, omdat een hotelgast het oude exemplaar had meegenomen. Exact om halfdrie arriveren er drie limousines. Een rondscharrelende kip wordt nog vlug weggebonjourd. Koningin Beatrix stapt uit en verdwijnt, omgeven door vips, naar binnen.

Er is flink wat politie op de been. Tussen het hotel en het Rolandsduin, waar de expositie 'Een zee van staal' staat opgesteld, is de weg afgeschermd met dranghekken. De organisatie heeft kennelijk gerekend op een horde nieuwsgierigen, maar die laat zich nauwelijks zien. Tegen halfdrie lopen er hooguit enkele tientallen orangezindigen rond.

Gerard van Schie heeft de beste plaats. Hij woont pal tegenover het hotel en zit 's ochtends al voor de deur de voorbereidingen gade te slaan. De Wijk aan Zeeër kwam begin deze week in het nieuws omdat hij ongevraagd een twaalfde kunstwerk aan de beeldentuin had toegevoegd, omdat in zijn ogen Kosovo was vergeten in het rijtje landen dat in de expositie is vertegenwoordigd. Een bekende arriveert op dat moment met een krat bier en een gitaar. „We zitten hier lekker in het zonnetje met vrienden en familie. De koningin komt niet elke dag aan je voordeur voorbij.”

Voordat Beatrix in Wijk aan Zee aankomt, loopt in De

□ Gerard van Schie (geheel links) zit met familie en vrienden eerste rang bij de komst van koningin Beatrix.

Foto Ronald Goedheer

Klughte de spanning op. Eigenaar Nils Schrijvers denkt dat zijn hotel is verkozen als aankomstpunt voor de koningin vanwege de geringe afstand tot Rolandsduin. „En het is hier natuurlijk een koninklijk paleis”, zegt hij wijzend op de klassieke, chique inrichting. Samen met mede-eigenaar Henry Stenhuys is Schrijvers al wekenlang in touw voor het bezoekje dat een paar minuten in beslag zal nemen. Hij zegt niet nerveus te zijn, omdat het gaat om een privé-bezoek zonder strakke protocollen. De hotelgasten zijn gesommeerd tussen twaalf en zes het pand te verlaten. „Dat vonden ze niet erg,

Zelfs leuk om te beseffen dat de koningin in hun hotel is geweest.”

Aan het begin van de Reynersweg zit een stel dames op een bankje, lekker in de schaduw van heg. Onder hen mevrouw Cossé en Koppijn uit Amsterdam. Ze zijn niet speciaal voor de koningin in Wijk aan Zee. Ze verblijven een weekje in een zomerhuisje. De kans de koningin te zien laten ze niet aan zich voorbijgaan. Zeker niet mevrouw Koppijn. Die heeft Beatrix nog nooit gezien. „Ik had gedacht dat het zwart van de mensen zou zien. Maar dat is niet zo. Des te beter.”

Beatrix is in aantocht. Nog vijf minuten. Dan zal zij de blinkend witte feesttent, rijkelijk voorzien van lekkernijen, binnenstappen om er aan de achterzijde meteen weer uit te lopen. De genodigden wordt verzocht hun mobiele telefoon uit te schakelen. Het is natuurlijk geen gehoor als zo'n ding afgaat op het moment dat de koningin langskomt. Ja, daar is ze. Onmiskenbaar, ook op een flinke afstand. Ze draagt een grote hoed.

De koningin schudt de handen van de burgemeesters van de elf Europese dorpen die in dit jaar met Wijk aan Zee een culturele uitwisseling hebben.

Dan komt ze voorbij. Het is een paar seconden, dan staat ze op het expositieterrein. In die korte tijd lijkt ze niettemin voor iedere aanwezige een glimlach in petto te hebben. Er klinkt applaus, een ander verzoek van de organisatie dat braaf wordt opgevolgd. Even applaudiseren graag.

De inzending van Wijk aan Zee is het kunstwerk van Nico Betjes. Zijn stalen tweelingduin is een van de eerste beelden waar de koningin bij stilstaat. „Ze vroeg mij hoe ik het had gemaakt en dat heb ik haar uitgelegd”, aldus Betjes die altijd wat kort van stof is en allang weer een zwaar shaggie rookt. „Ze vond het wel mooi, geloof ik.” Betjes is niet helemaal tevreden over zijn werk. Hij had het achteraf toch iets anders willen doen. Maar dat is kunstenaars eigen.

Aanstichter

Ook Bert Kisjes, gehuld in pak één, wordt aan Beatrix voorgesteld. De hotelier en aanstichter van het evenement is zeer vereerd. „Ja, het is een hoogtepunt in het jaar dat Wijk aan Zee het cultureel dorp van Europa is. De komst van de koningin is niet niks.” Of hij niet bang is dat de rest van het programma dit jaar daarbij in het niet valt. „Dat niet”, meent Kisjes. „Er komen nog meer hoogtepunten.

Terwijl de koningin haar wandeling langs de beelden voortzet, geeft Jan de Wildt van de stichting Cultureel dorp van Europa in de feesttent een korte toelichting op het project. „De kracht van de dorpen laten zien, daar gaat het dit jaar om”, beoogt hij. Hij verklapt ook wat er nog komen gaat, onder meer een diner aan zee. Op een nog nader aan te kondigen mooie zomeravond gaan zo'n tweeduizend gasten eten aan lange tafels op het strand.